

РЕШЕНИЕ

№ 923

гр. София, 14.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 57 състав,
в публично заседание на 31.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Людмила Коева

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **7642** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 226, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК. Образувано е по жалба на Р. Е. Р. Дроз, гражданин на Б. република В., [ЕГН], постоянен адрес в [населено място], [жк], [жилищен адрес] чрез адв. К. Ч., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 171, т. 2а б. „а“ ЗДвП - №22-4332-003424/15.07.2022 г., издадена от И. В. Й. – полицейски инспектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“, за прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца за нарушаване на чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП. В жалбата се поддържа, че оспорената заповед е незаконосъобразна поради нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения при издаването ѝ. Моли същата да бъде да отменена. В открито съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. К. Ч., която поддържа жалбата. Моли за отмяна на издадената принудителна административна мярка като незаконосъобразна. Претендира направените по делото разноски. Ответникът – полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР И. В. Й., не се представлява в съдебно заседание, с писмено становище оспорва жалбата. Претендира разноски. Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното: На 07.07.2022 г. около 09:20 ч. в [населено място], на [улица], с посока и движение от [улица] към [улица], жалбоподателят Р. Е. Р. Дроз управлявал собствения си лек

автомобил „М. Е320 ЦДИ“ с регистрационен номер ХН1393, като при извършена проверка от служители на отдел „Пътна полиция“ при СДВР било установено, че водачът управлявал без да притежава свидетелство за правоуправление, валидно за територията на България(притежаваното от него СУМПС е издадено от Република В. и е без легализиран превод). Съставен бил АУАН № 143919/07.07.2022 г. за нарушение на чл.161, т.3 от ЗДвП, въз основа на който е издадена от И. В. Й. – полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР и оспорената заповед № 22-4332-003424/15.07.2022 г. Със заповедта, на основание чл. 171, т.2а, б.“а“ ЗДвП, по отношение на жалбоподателя е приложена ПАМ – прекратяване на регистрацията на ППС, като на основание чл. 172, ал. 2, т. 3 от ЗДвП са отнети свидетелството за регистрация на МПС и регистрационните табели на автомобила.

Заповедта е връчена на жалбоподателя на 02.08.2022 г. чрез лицето Р. Я. С.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е основателна.

Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Със Заповед № 8121з – 1524/09.12.2016 г. на министъра на вътрешните работи /л. 20 от делото / СДВР е определена като служба за контрол по ЗДвП, а видно от приложената на л. 19 от делото Заповед № 513з – 1618/26.02.2018 г. на Директора на СДВР оправомощени да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки от процесния вид са длъжностни лица – държавни служители от отдел „Пътна полиция“ при СДВР – полицейски органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 ЗМВР. В конкретния случай заповедта е издадена от полицейски инспектор към отдел „Пътна полиция“ при СДВР, поради което съдът намира, че обжалваната заповед е издадена от компетентен орган. Спазени са изискванията за форма и административнопроизводствените правила.

По отношение на съответствието с материалния закон:

В действащата редакция на разпоредбата на чл. 171, т. 2а, б."а" от ЗДвП е предвидено прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство, без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства - за срок от 6 месеца до една година.

В случая в словесната чест на ЗПАМ е посочено като фактическо основание, че собственикът и водач на МПС е управлявал проверки автомобил със СУМПС, издадено от Б. република В. на 31.08.2021 г., валидно до 08.10.2031 г., с ид.код :V-20.340.624, но не е притежавал легализиран превод на същото-нарушение на чл.161, т.3 от ЗДвП.

По делото бе допуснат разпит на свидетел по искане на защитата на жалбоподателя. Съдът кредитира дадените от него обяснения като достоверни и относими към предмета на делото.

Съобразно разпоредбата на чл.161, т.1 от ЗДвП свидетелство за управление на моторно превозно средство, издадено в друга държава, е валидно на територията на Република България за категорията, за която е издадено, в следните случаи: 1. държавата, в която е издадено, е договаряща страна по Конвенцията за движението по пътищата и свидетелството отговаря на изискванията на приложение № 6 към конвенцията; 2. държавата, в която е издадено, е договаряща страна по Споразумението между страните по Северноатлантическия договор относно статута на техните въоръжени сили при условията на чл. IV, буква "а" от него; 3. свидетелството е придружено от легализиран превод на български език; 4. свидетелството е международно и отговаря на изискванията на приложение № 7 към Конвенцията за движението по пътищата; 5. свидетелството е издадено от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария. Посочените хипотези от т.1 до т.5 от разпоредбата са алтернативни, т.е. наличието на която и да е от тях е основание да бъде призната валидност на издадено свидетелство за управление на МПС на територията на Република България.

Съгласно разпоредбата на чл.162, ал.2, чужденци, дългосрочно пребиваващи в Република България, могат да управляват моторни превозни средства на територията на страната със свидетелство, което не е издадено от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария, до една година от датата на издаване на документ за пребиваване.

Видно от доказателствата по делото, Р. Е. Р. Дроз е със статут на постоянно пребиваващ чужденец, съгласно разрешение за пребиваване №[ЕИК] от 29.03.2022 г. /л. 12 от делото/, със срок на валидност до 28.03.2027 г., т.е. към датата на проверката – 07.07.2022 г. не е изтекъл едногодишния срок от неговото издаване.

В случая освен, че е налице хипотезата на чл. 162, ал. 2 ЗДвП, по делото по несъмнен начин се доказва, включително и чрез предоставения превод на свидетелството за управление, издадено от Б. република В. на 31.08.2021 г., валидно до 08.10.2031 г., с ид.код :V-20.340.624, че жалбоподателя е правоспособен водач, който притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство.

Предвид гореизложеното липсва правно основание за приложението на принудителната административна мярка по чл.171, т.2а, б.а от ЗДвП и процесната заповед се явява незаконосъобразна поради противоречие с материалния закон.

С оглед изхода на спора на жалбоподателя следва да се присъдят сторените по делото разноси, като Столична дирекция на вътрешните работи бъде осъдена да заплати на Р. Е. Р. Дроз сума в размер на 610 (шестотин и десет)лева.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2, предл. второ от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 57 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на Р. Е. Р. Дроз Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2а б.а ЗДвП - №22-4332-003424/15.07.2022 г., издадена от полицейски инспектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Р. Е. Р. Дроз сума

в размер на 610 (шестотин и десет) лева сторени по делото разноси.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл.172, ал.5 от
ЗДвП.

СЪДИЯ: